

Pokiaľ ide o pravdepodobnosť zámeny, článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94⁽²⁾ a súvisiaca judikatúra vyžadujú, aby posúdenie pravdepodobnosti zámeny bolo vykonané celkovo, vzhľadom na všetky relevantné faktory daného prípadu. Druhý odvolací senát ÚHVT dospel k záveru, že povaha, účel a použitie tovarov bolo odlišné a túto argumentáciu primerane podporil (bod 102 napadnutého rozhodnutia). Kozmetické výrobky alebo šperky môžu mať vzťah k širokému a zároveň heterogénnemu odvetviu módy, čo však neznamená, že majú vzťah k tovarom tried 18, 24 a 25, alebo že ich možno považovať za podobné uvedeným tovarom.

Rozšírenie účinkov článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009⁽³⁾ na ďalšie tovary tried 9 (okuliare) a 14 (šperky, bižutéria a hodinky), ako aj toaletný papier (trieda 16) je nedostatočne odôvodnené a vychádza z domnienok, ktoré žalobca vo veci T-357/09⁽⁴⁾ nepreukázal. To platí o to viac, že v tejto súvislosti, ako uvádza sám rozsudok v bodoch 70 a 71, nemožno pripustiť iba samotné hypotézy ani uplatnenie *per se* na ochranné známky s dobrým menom, pretože je potrebné uviesť a preukázať budúce nebezpečenstvo, čo žalobca v danom prípade nevykonal.

- (¹) Rozsudok z 27. septembra 2012, El Corte Inglés/ÚHVT-Pucci International (PUCI), zatiaľ neuverejnený v Zbierke.
 (²) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochranných známkach Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).
 (³) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochranných známkach Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).
 (⁴) Rozsudok z 27. septembra 2012, Pucci International/ÚHVT-El Corte Inglés (Emidio Tucci), T-357/09, zatiaľ neuverejnený v Zbierke.

Odvolanie podané 13. decembra 2012: Talianska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 27. septembra 2012 vo veci T-257/10, Taliansko/Komisia

(Vec C-587/12 P)

(2013/C 63/18)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri a P. Gentili, avvocati dello Stato)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok z 27. septembra 2012, doručený 3. októbra 2012, vyhlásený Všeobecným súdom vo veci T-257/10, Talianska republika/Komisia, ktorého predmetom bola žaloba o neplatnosť podľa článku 264 ZFEÚ proti rozhodnutiu Komisie K(2010) 1711 v konečnom znení z 24. marca 2010 o štátnej pomoci č. C 4/2003 (ex NN

102/2002), doručenému listom z 25. marca 2010, pod číslom SG Greffe (2010) D/4224, a v dôsledku toho zrušiť tiež uvedené rozhodnutie,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania Talianska republika uvádza štyri odvolacie dôvody.

Po prvé namieta proti porušeniu článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ a článkov 4, 6, 7, 10, 13 a 20 nariadenia (ES) č. 659/1999⁽¹⁾. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď pripustil, že Komisia v tejto veci mohla prijať nové rozhodnutie bez začatia nového kontradiktórneho preskúvacieho konania s Talianskou republikou a ostatnými dotknutými účastníkmi konania.

Po druhé sa Talianska republika odvoláva na porušenie článku 296 ods. 2 ZFEÚ a zásady právnej sily rozhodnutej veci. Všeobecný súd mal zrušiť nové rozhodnutie Komisie, keďže v ňom Komisia reprodukuje tú istú nesprávnu analýzu, ktorá už bola základom prvého rozhodnutia.

Po tretie sa žalobkyňa odvoláva na porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ a článku 1 ods. 1 písm. d) a článku 2 nariadenia (ES) č. 1998/2006⁽²⁾. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že namietané opatrenia nepatria medzi opatrenia, ktoré na základe uvedeného nariadenia nepredstavujú štátnu pomoc.

Po štvrté je napadnutý rozsudok v rozpore s článkom 14 nariadenia (ES) č. 659/99 a so zásadou proporcionality, keďže Všeobecný súd neuviedol, že rozhodnutie Komisie ukladá povinnosť vymáhať výhodu, z ktorej podnik v skutočnosti nikdy nemal prospech.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

(²) Nariadenie Komisie (ES) č. 1998/2006 z 15. decembra 2006 o uplatňovaní článkov 87 a 88 zmluvy na pomoc de minimis (Ú. v. EÚ L 379, s. 5).

Žaloba podaná 21. decembra 2012 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-600/12)

(2013/C 63/19)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia a D. Düsterhaus, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Helénska republika tým, že zachovala v prevádzke zle fungujúcu a naplnenú skládku odpadov (na Zakynthose, v regióne Kalamaki, v mieste Griparaiika), ktorá nespĺňa všetky podmienky a požiadavky environmentálnej právnej úpravy Európskej únie, porušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 13 a 36 ods. 1 smernice 2008/98/ES o odpade⁽¹⁾, ako aj z článkov 8, 9, 11 ods. 1 písm. a) a z článkov 12 a 14 smernice 99/31/ES o skládkach odpadov⁽²⁾. Navyše po tom, ako obnovila povolenie na prevádzku skládky bez toho, aby dodržala postup podľa článku 6 ods. 3 smernice 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín⁽³⁾, Helénska republika si tiež nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto článku,

— zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

— Helénske orgány tolerujú pokračovanie v prevádzke preplnenej skládky a neprijali opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie nevyhnutného zväčšenia kapacity skládky (alebo pre iné vyriešenie tohto problému) do 31. decembra 2015 (dátum uplynutia platnosti obnovených Environmentálnych podmienok) alebo až kým nebude na Zakynthose zavedená do prevádzky nová skládka.

— Helénske orgány neprijali všetky nápravné opatrenia na účely vyriešenia veľkého počtu problémov, ktoré boli zistené v rôznych správach z obhliadok na mieste (25. októbra 2011, 26. januára 2010, 26. októbra 2009, 11. mája 2009, 6. februára 2009, 26. augusta 2008, 13. apríla 2007, 8. decembra 2005, 7. januára 2005 a 14. decembra 1999), a tolerujú pokračovanie v problematickej prevádzke uvedenej skládky.

— Helénske orgány zatiaľ nevypracovali ani neschválili plán požadovaný pre vybudovanie skládky na Zakynthose, ani nepredložili žiadosť o obnovu povolenia na spracovanie a skladovanie odpadov, ktorá by zahŕňala plán posúdenia prípadných rizík.

— Z toho vyplýva, že nedosiahli súlad s požiadavkami článku 13 a článku 36 ods. 1 smernice 2008/98/ES o odpade a článkov 8 a 9, článku 11 ods. 1 písm. a) a článkov 12 a 14 smernice 99/31/ES o skládkach odpadov.

— Rovnako tiež helénske orgány predĺžili medzirezortným ministerským výnosom z 8. júna 2011 platnosť Environmentálnych podmienok (ktoré sú základom povolenia na prevádzku) skládky až do 31. decembra 2015 bez toho, aby sa vykonalo posudzovanie vplyvov požadované článkom 6 ods. 3 smernice 92/43/EHS.

Odvolaie podané 27. decembra 2012: Greinwald GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 10. októbra 2012 vo veci T-333/11, Nicolas Wessang/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Greinwald GmbH (v zastúpení: C. Onken, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), Nicolas Wessang

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor

I. zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 10. októbra 2012 vo veci T-333/11 v rozsahu, v akom sa v ňom vyhovel žalobe;

II. zmenil rozsudok Všeobecného súdu z 10. októbra 2012 vo veci T-333/11 v tom zmysle, že žaloba sa zamietá v plnom rozsahu;

III. zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutý rozsudok porušuje podľa odvolateľky právnu myšlienku článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva⁽¹⁾ tým, že vychádza zo zvýšenia pravdepodobnosti zámeny na základe pojmovej zhody slov „foods“ a „snacks“. Na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva nemajú byť z ochrany známk vyňaté označenia, ktoré majú rozlišovaciu spôsobilosť a ktoré majú popisný charakter. Zhoda v častiach označenia, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť alebo popisný charakter nemôže teda odôvodňovať alebo zvyšovať pravdepodobnosti zámeny.

Z toho vyplýva, že podmienkou pravdepodobnosti zámeny je možné negatívne ovplyvnenie funkcie označenia pôvodu ochrannej známky. Funkciu označenia pôvodu však plnia len označenia a ich časti, ktoré majú rozlišovaciu spôsobilosť. Keď časť označenia nemá funkciu označenia pôvodu, potom podľa odvolateľky táto funkcia nemôže byť ani porušená použitím podobnej časti označenia v neskoršej ochrannej známke.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 312, s. 3.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 182, s. 1; Mím. vyd. 15/004, s. 228.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 206, s. 7; Mím. vyd. 15/002, s. 102.